

Vaalit ilonamme

Eräs maailmanhistorian jännittävimmistä viikoista alkaa olla pulkassa.

Heti alkuvuodesta järjestettiin ciccionalisvaalit, joissa maahan valittiin neljäksi vuodeksi monta tuhatta uutta kunnancicututettua tekemään kauaskantoisia päätöksiä kuntien asioista.

Raastavan jännittävien vaalien suurimman henkilökohtaisen äänimäärän keräsi helsinkiläinen Ciccioriitta Siitonen, mutta eipä hänelle paljon hävinnyt Ciccionta Krausekaan, useista muista puhumattakaan.

Puolueista parhaiten menestyi Suomen Cicsusta, mutta sen voittoa hämärsi se, että myös sen pahimmat viholliset, Kansallinen Cicoomus ja Suomen Sosiaaliccicioraattinen puolue menestyivät nekin.

Heti vaalituloksen kuultuaan tasavallan preciolintti Mauno Koivisto päivitteli Hongkongissa asti, että jopas siellä Suomessa äänestettiin, kun peräti yli

puolet vääntäytyi uurnille. Uutisen järkyttämänä preciolintti palasikin oitis kotimaahan, missä hänen hommiaan oli sillä välin hoidellut pääministeri Harri Holceolina.

Päästyään tuurauksestaan vapaalle jalalle pääministeri huokasi helpotuksesta ja ilmoitti olleensa niin sanotusti tisorissa. Siitä huolimatta hän ei suonut muille samaa onnea, vaan pahastui sitä, että hänen valtakaudellaan lehdistö oli kiinnostunut vain italialaisista maitorauhasista. Kuten tavallista, laajoille kansanjoukoille jäi epäselväksi, mitä pääministeri tarkoitti. Verraten laajasti kuitenkin veikaattiin, että hän oli huolissaan joko kansallisten naisten häviämisestä rinnanmitalla ulkomaisille kilpailijoilleen, tai sitten Valion tulevaisuudesta Ben Johnsonin jälkeen.

Kaiken tämän tuocsiolinan keskellä käytiin rautateillä peräänantamatonta luokkataistelua, jossa rautatievirkamiehet ciccai-

livat siitä, sako junaliikennettä pyörittää vain kiertokoulupohjalta, vai riittääkö jos on nuoruudessaan kinkereillä käynyt ja osannut lukea sisältä kuudennen käskyn. Muutamaan kertaan pistettiin liinat ciinni, mutta täyttä selvyyttä ei saatu. Se kuitenkin selvisi, että liikenteen pysäyttämiseksi ei tarvita sen paremmin lainopin tutkintoa kuin laskutaitoakaan. Lakkolaisten puheenjohtaja Kalervo Matciolina rikkuroi ylitöinään antamalla kellon ympäri Helsingin rautatieasemalla lausuntoja siitä, miksi junat eivät kulje.

Lopuksi mainittakoon vielä sellainen huvittava yksityiskohde, että kuuluisan italaisen poliitikon Pietro Nännin henkinen rintaperillinen, valtiomies Ilona Staller vieraili Suomen eduskunnassa paljastamassa suomalaisille virkaveljilleen parlamenttissään salaisuuksia, mutta ymmärrettävästi tuo vierailu jäi viikon muiden, paljon kuohuttavampien tapahtumien katveeseen.